

Instytut Pamięci Narodowej - Rzeszów

<https://rzeszow.ipn.gov.pl/pl8/sledztwa/sledztwa/oddzialowa-komisja-w-rzeszowie/31520,Sledztwa-zakonczone-ski-erowaniem-aktu-oskarzenia.html>
28.04.2024, 04:26

Śledztwa zakończone skierowaniem aktu oskarżenia

Śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Posterunku Ochronnego Milicji Obywatelskiej w Olchowcu - Waławowi P. (S 59/10/Zk).

Był on podejrzany o dopuszczenie się na przełomie 1947 i 1948r. w Olchowcu pow. Krosno, woj. podkarpackiego, podczas i w związku z urzędowaniem, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym funkcjonariuszem MO z tegoż Posterunku zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu swej władzy w celu zmuszenia Ewy S. – przetrzymywanej w Posterunku MO w Olchowcu – do wyjawienia komu udzielała schronienia i pomocy, poprzez prześladowanie jej z powodu jej przynależności do określonej grupy narodowościowej tj. łemkowskiej, które polegało na fizycznym i moralnym znęcaniu się nad nią. Działania Waławowa P. wobec Ewy S. polegały na przesłuchiowaniu jej przez całą noc non stop i wydaniu drugiemu nieustalonemu funkcjonariuszowi MO polecenia bicia jej. Zgodnie z tym poleceniem drugi funkcjonariusz MO współdziałający z Waławowem P. uderzał wówczas Ewę S. wielokrotnie pięściami po całym ciele. Waławow P. i ten funkcjonariusz MO grozili również Ewie S. kolejnym zatrzymaniem i pobiciem w przypadku powiedzenia komukolwiek o tym, że została przez nich pobita.

Śledztwo zakończono skierowaniem do Sądu Rejonowego w Krośnie w dniu 23 czerwca 2010r. aktu oskarżenia przeciwko Waławowowi P.

Śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi PUBP w Jarosławiu Łukaszowi K. (S 22/10/Zk).

Był on podejrzany o dopuszczenie się w okresie od 11 maja 1946 r. do marca 1948 r. w Jarosławiu woj. podkarpackiego podczas i w związku z urzędowaniem 197 zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Czyny zarzucane Łukaszowi K. polegały na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia pokrzywdzonych o przynależność do określonej grupy politycznej, poprzez pozbawienie wolności tych osób, które polegało na poleceniu zatrzymania ich, a następnie bezprawnym, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, przetrzymywaniu ich przez okres do 14 dni i powyżej 14 dni, a w tym części z nich w celu wywarcia wpływu na sposób głosowania w zbliżających się referendum i wyborach.

Jedna z tych zbrodni polegała na dopuszczeniu się w okresie co najmniej od 3 września 1947 r. do marca 1948 r. w Jarosławiu wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi co

do liczby i tożsamości funkcjonariuszami PUBP w Jarosławiu przekroczenia swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Antoniego D. o przynależność do określonej grupy politycznej, w celu wymuszenia na nim, w czasie gdy był pozbawiony wolności i przetrzymywany w areszcie tego urzędu – złożenia określonych wyjaśnień, poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim.

Wśród czynów zarzucanych Łukaszowi K. znalazła się również zbrodnia polegająca na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Anny W. i jej córki Władysławy W. o przynależność do określonej grupy politycznej, poprzez obrażanie ich godności osobistej, wyzywanie ich słowami wulgarnymi i obraźliwymi, krzyczenie na nie oraz grożenie im zastrzeleniem – poprzez wymachiwanie w ich kierunku pistoletem i zastrzelenie ich psa, w celu zmuszenia ich do wydania dokumentów potwierdzających działalność niepodległościową zatrzymanego Jana W. – męża Anny W., a ojca Władysławy.

Kolejna zbrodnia zarzucona Łukaszowi K. polegała na niedopełnieniu w okresie od 11 maja 1946 r. do 1 marca 1948 r. w Jarosławiu przez niego obowiązków zapewnienia przetrzymywanym w areszcie PUBP w Jarosławiu, właściwych warunków pobytu z zamiarem zmuszenia ich do określonych wyjaśnień i przyznania się do zarzucanych im czynów, poprzez umieszczanie ich w pomieszczeniach piwnicznych, zupełnie nieprzystosowanych do przetrzymywania w nich ludzi, które nie były właściwie oświetlone, a najczęściej w ogóle nie były oświetlone, nie były ogrzewane, były zawilgocone i w których spać można było jedynie bezpośrednio na drewnianych pryzkach, bądź betonowej podłodze, bez okrycia, nie umożliwiając korzystania z toalety i łaźni, ograniczając drastycznie racje żywnościowe oraz przekroczeniu swej władzy poprzez co najmniej zezwolenie podległym funkcjonariuszom na stosowanie wobec przesłuchiwanym tortur w postaci bicia, kopania, umieszczania w karczerze, grożenia biciem lub zabójstwem, znieważania i obrażania, zmuszania do robienia przysiadów i skakania w pozycji kucznej tzw. żabek, siedzenia na nóżce od taboretu, rażenia prądem, dokonywania bardzo częstych przesłuchań, niejednokrotnie trwających non stop kilka dni przez zmieniających się funkcjonariuszy, o różnych porach, także nocą w wyniku czego nieustaleni podlegli mu funkcjonariusze stosowali takie metody przesłuchań m. in. wobec 101 osób.

Śledztwo zakończono skierowaniem 9 listopada 2011 r. aktu oskarżenia przeciwko Łukaszowi K. do Sądu Rejonowego w Jarosławiu.

Śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Łańcucie Józefowi G. (S 14/11/Zk).

Był on podejrzany o dopuszczenie się najprawdopodobniej w okresie od 29 stycznia 1951r. do 19 kwietnia 1951r. w Łańcucie, woj. podkarpackiego, będąc funkcjonariuszem PUBP w Łańcucie, a tym samym funkcjonariuszem państwa komunistycznego, dopuścić się podczas i w związku z urzędowaniem, działając wspólnie i w porozumieniu z funkcjonariuszami wyznaczonymi do dokonywania przesłuchań kilkunastu zatrzymanych uczniów szkół średnich z Łańcuta podejrzewanych o przynależność do „Orląt”,

tj. sześcioma, którzy zostali już prawomocnie skazani, dwoma których sprawy toczą się w odrębnych postępowaniach oraz z trzema nieżyjącymi już funkcjonariuszami i innymi nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami Urzędu Bezpieczeństwa, zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, albowiem przekraczając swą władzę, w celu zmuszenia Eugeniusza C. – przetrzymywanego w areszcie PUBP w Łąncucie – do złożenia określonych wyjaśnień i przyznania się do popełnienia stawianych mu zarzutów, prześladował go z powodu jego rzekomej przynależności do wspomnianej organizacji niepodległościowej „Orlęta” znęcając się nad nim fizycznie i moralnie, w ten sposób, że dokonywał o różnych porach, także nocą, na przemian z w/w funkcjonariuszami, częstych wielogodzinnych przesłuchań, szczególnie w pierwszym tygodniu jego pobytu, kiedy przetrzymywany był w świetlicy i przesłuchiwany niemal non stop, zmusił go do stania w kurtce, przy rozpalonym piecu, z głową przyłożoną do rozgrzanych kafli przez okres co najmniej 2 godzin, a wspomniani funkcjonariusze wyzywali i znieważali słowami wulgarnymi i obraźliwymi, grozili zabójstwem m. in. przy użyciu pistoletu, przykładając go do piersi, wielokrotnie uderzali pięściami i pistoletem po całym ciele, szarpali za włosy, kilkakrotnie uderzali jego głowę w ścianę oraz umieszczali w karcerze.

Śledztwo zakończono skierowaniem 24 lutego 2011 r. aktu oskarżenia przeciwko Józefowi G. do Sądu Rejonowego w Łąncucie.

Śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi PUBP w Nisku Kazimierzowi P. (S 38/12/Zk).

Był on podejrzany o dopuszczenie się w okresie od 1 maja 1946 r. do 30 grudnia 1948 r. w Rzeszowie i Nisku woj. podkarpackiego, podczas i w związku z urzędowaniem, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tych urzędów, pięciu zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swej władzy w celu zmuszenia Józefa G. przetrzymywanego w areszcie PUBP w Rzeszowie oraz Stanisława K., Józefa R., Antoniego K. i Stanisława M. przetrzymywanych w areszcie PUBP w Nisku – do przyznania się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożenia określonych wyjaśnień – poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad tymi osobami.

Działania Kazimierza P. wobec pokrzywdzonych polegały na częstych przesłuchaniach i wielokrotnym biciu ich oraz znieważaniu Stanisława K., Józefa R., Antoniego K. i Stanisława M. słowami wulgarnymi i obraźliwymi, a nadto na groźeniu Stanisławowi K. zabójstwem w przypadku nie przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Śledztwo zakończono skierowaniem 11 kwietnia 2012 r. aktu oskarżenia przeciwko Kazimierzowi P. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Śledztwo przeciwko byłemu kierownikowi Referatu Śledczego Powiatowej Komendy Milicji Obywatelskiej w Tarnobrzegu Janowi J. (S 80/12/Zk).

Był on podejrzany o dopuszczenie się w okresach od 5 marca 1948r. do maja 1948 r. i od 10 marca 1948r. do maja 1948 r. w Tarnobrzegu woj. podkarpackiego, podczas i w związku z urzędowaniem, wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tego Referatu, trzech zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzania Władysława R., Mieczysława R. i Bolesława P. o przynależność do określonej wrogiej grupy politycznej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad tymi osobami, które przetrzymywano w areszcie tej Komendy w Tarnobrzegu w celu wymuszenia na nich przyznania się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożenia określonych wyjaśnień, w szczególności na temat ich przynależności do nielegalnej organizacji niepodległościowej i napadu na żołnierzy radzieckich.

Działania Jana J. wobec pokrzywdzonych Władysława R., Mieczysława R. i Bolesława P. polegały na udziale w częstych przesłuchaniach tych osób dokonywanych o różnych porach, także nocą, podczas których podlegli mu funkcjonariusze wyzywali je słowami wulgarnymi i obraźliwymi oraz wielokrotnie bili uderzając m.in. kawałkami gumy z ołowianym prętem w środku oraz pistoletem, a także grozili Władysławowi R., że „zgnije w więzieniu i na wolność nigdy nie wyjdzie”.

Ponadto Janowi J. zarzucono dopuszczenie się w okresie od 22 stycznia 1951 r. do 25 stycznia 1951 r. w Rozwadowie (obecnie w Stalowej Woli) woj. podkarpackiego, kiedy to był komendantem Posterunku MO w Rozwadowie, podczas i w związku z urzędowaniem zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzania Wojciecha P. o przynależność do określonej grupy politycznej poprzez pozbawienie go wolności, które polegało na poleceniu zatrzymania go mimo braku do tego podstaw faktycznych i prawnych, a następnie bezprawnym przetrzymywaniu go bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu.

Janowi J. zarzucono również dopuszczenie się w okresie od 22 stycznia 1951 r. do 15 stycznia 1951 r. w Rozwadowie (obecnie w Stalowej Woli) woj. podkarpackiego, podczas i w związku z urzędowaniem zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości, polegającej na stosowaniu represji z powodu podejrzania Wojciecha P. o przynależność do wrogiej grupy politycznej, które polegało na niedopełnieniu obowiązków zapewnienia mu właściwych i bezpiecznych warunków pobytu, przetrzymywaniu go w nieprzystosowanych do tego celu pomieszczeniach w zamiarze zmuszenia go do złożenia określonych wyjaśnień oraz dopuszczeniu do tego, że podlegli mu funkcjonariusze znęcali się nad nim fizycznie - wielokrotnie uderzając go po całym ciele - w wyniku czego doszło do jego zgonu 25 stycznia 1951 r.

Śledztwo zakończono skierowaniem 25 lipca 2012 r. aktu oskarżenia przeciwko Janowi J. do Sądu Rejonowego w Stalowej Woli.

Śledztwo przeciwko Jerzemu R. - byłemu funkcjonariuszowi Powiatowego Urzędu

Bezpieczeństwa Publicznego w Krośnie (S 6/13/Zk).

Jerzemu R. zarzucono dopuszczenie się w okresach od co najmniej 18 maja 1946 r. do 20 lipca 1946 r. w Krośnie woj. podkarpackiego, od 1 października 1946 r. do 30 października 1946 r. w Krośnie i w Rzeszowie woj. podkarpackiego, od 1 października 1946 r. do co najmniej 12 października 1946 r. w Krośnie woj. podkarpackiego podczas i w związku z urzędowaniem czterech zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z nich – dokonana wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tego Urzędu – polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Józefa K. o przynależność do określonej grupy politycznej poprzez pozbawienie go wolności, polegające na zatrzymaniu go, a następnie przetrzymywaniu – mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania – przez okres powyżej 14 dni.

Druga z nich polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Danuty K. o przynależność do określonej grupy politycznej poprzez pozbawienie jej wolności, polegające na zatrzymaniu jej, a następnie przetrzymywaniu – mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu – przez okres powyżej 14 dni.

Trzecia z nich polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Tadeusza K. o przynależność do określonej grupy politycznej poprzez pozbawienie go wolności, polegające na zatrzymaniu go, a następnie przetrzymywaniu bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu – przez okres poniżej 14 dni.

Czwarta z nich – dokonana wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tego Urzędu – polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Tadeusza K. o przynależność do określonej grupy politycznej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nimi w celu wymuszenia na nim złożenia określonych wyjaśnień i przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Działanie Jerzego R. wobec Tadeusza K. polegało na dokonywaniu częstych przesłuchań o różnych porach, także nocą oraz wielokrotnym biciu go po uprzednim skrępowaniu mu rąk skórzanym pasem, uderzaniu między innymi pięściami w twarz i inne części ciała, zmuszaniu do wielogodzinnego stania lub nieruchomego leżenia na posadzce oraz umieszczaniu w specjalnej celi zwanej karcerem lub ciemnicą.

Śledztwo zakończono skierowaniem 15 marca 2013 r. aktu oskarżenia przeciwko Jerzemu R. do Sądu Rejonowego w Krośnie.

Śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi WUBP w Rzeszowie Marianowi W. (S 46/13/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresach od 25 kwietnia 1955 r. do 18 czerwca

1955 r. i od 19 lutego 1955 r. do co najmniej 6 czerwca 1955 r. w Rzeszowie woj. podkarpackiego, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swej władzy w celu wymuszenia na Andrzeju P. i Franciszku O. – pozbawionymi wolności i przetrzymywanymi w areszcie WUBP w Rzeszowie – przyznania się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożenia żądanych wyjaśnień na temat działalności Związku Wolnej Młodzieży Polskiej w przypadku Andrzeja P. i działalności Konspiracyjnego Wojska Polskiego w przypadku Franciszka O. - poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad tymi osobami, co stanowiło prześladowanie z powodu ich przynależności do tychże grup politycznych.

Działania Mariana W. wobec pokrzywdzonego Andrzeja P. polegały na dokonywaniu codziennych, wielokrotnych i długotrwałych przesłuchań o różnych porach, także nocą na te same okoliczności, podczas których świecił lampką w oczy pokrzywdzonego, krzyczał i wyzywał go słowami wulgarnymi i obraźliwymi, poniżał, groził, że zgnije w areszcie i na wolność nigdy nie wyjdzie oraz że go pobije, zmuszał do siedzenia na nóżce od taboretu, ścisnął jego palce w drzwiach, umieszczał w specjalnej nieoświetlonej i zawilgoconej celi zwanej ciemnicą, gdzie na jego głowę kapały krople wody i przez ten okres nie podawał posiłków i napoi oraz wielokrotnie bił poprzez zadawanie ciosów w różne części ciała, przede wszystkim w głowę i pięty oraz kopał po całym ciele.

Działania Mariana W. wobec pokrzywdzonego Franciszka O. polegały na dokonywaniu codziennych, wielokrotnych i długotrwałych, trwających po kilka godzin przesłuchań o różnych porach, także nocą na te same okoliczności, pozbawianiu odpoczynku i snu, wyzywaniu i obrażaniu słowami wulgarnymi i obraźliwymi oraz uderzaniu go wielokrotnie w różne części ciała, głównie w głowę.

Śledztwo zakończono skierowaniem 10 maja 2013 r. aktu oskarżenia przeciwko Marianowi W. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi PUBP w Nisku Edwardowi P. (S 65/13/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresach od 12 czerwca 1950 r. do 21 października 1950 r. i od 12 czerwca 1950 r. do 29 czerwca 1950 r. w Nisku woj. podkarpackiego wspólnie i w porozumieniu z Piotrem Z. dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu swej władzy w celu zmuszenia Jana K. i Antoniego K. – pozbawionych wolności i przetrzymywanych w areszcie tego Urzędu – do przyznania się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożenia żądanych wyjaśnień między innymi na temat działalności zbrojnego oddziału „Kusza”, co stanowiło prześladowanie z powodu ich przynależności do tego oddziału poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad tymi osobami.

Działanie Edwarda P. wobec Jana K. polegało na dokonywaniu wielokrotnych

i długotrwałych przesłuchań o różnych porach, także nocą, na te same okoliczności, pozbawianiu odpoczynku i snu, wielokrotnym uderzaniu go kawałkami gumy, nahajami i ręką oraz zmuszaniu do wykonywania przysiadów i pompek.

Działanie Edwarda P. wobec Antoniego K. polegało również na dokonywaniu wielokrotnych i długotrwałych przesłuchań o różnych porach, także nocą, na te same okoliczności oraz pozbawianiu odpoczynku i snu, a nadto na wielokrotnym uderzaniu go między innymi ręką i kolbą karabinu oraz ściskaniu palców w drzwiach i wbijaniu igły pod paznokcie.

Śledztwo zakończono skierowaniem 26 czerwca 2013 r. aktu oskarżenia przeciwko Edwardowi P. do Sądu Rejonowego w Nisku.

Śledztwo przeciwko byłemu funkcjonariuszowi PUBP w Jarosławiu Władysławowi P. (S 58/13/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresach od 5 czerwca 1946 r. do września 1946 r. i od 16 września 1946 r. do 13 grudnia 1946 r. w Jarosławiu woj. podkarpackiego – przy czym w drugim okresie wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu - dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości. Zbrodnie te polegały na przekroczeniu swej władzy w celu zmuszenia Juliana G., którego Władysław P. zatrzymał, a następnie przetrzymywał w areszcie tego Urzędu i Józefa Ż. przetrzymywanego w tym areszcie do przyznania się do popełnienia zarzucanych im czynów i złożenia określonych wyjaśnień poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nimi. Takie działania Władysława P. były represjami z powodu podejrzenia Juliana G. i Józefa Ż. o przynależność do określonej grupy politycznej.

Działanie Władysława P. wobec Juliana G. polegało na wielokrotnym biciu go, uderzaniu po całym ciele, także po głowie oraz rażeniu prądem.

Działanie Władysława P. wobec Józefa Ż. polegało na dokonywaniu wielokrotnych przesłuchań o różnych porach, także nocą, zmuszaniu do długotrwałego wykonywania przysiadów, aż do zupełnej utraty sił, umieszczaniu w specjalnym pomieszczeniu z wodą oraz wielokrotnym biciu go.

Śledztwo zakończono skierowaniem 26 lipca 2013 r. aktu oskarżenia przeciwko Władysławowi P. do Sądu Rejonowego w Jarosławiu.

Śledztwo przeciwko byłemu Komendantowi Wojewódzkiemu Milicji Obywatelskiej w Rzeszowie Józefowi K. (S 30/06/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się 12 grudnia 1981 r., 12 lub 13 grudnia 1981 r., 13 grudnia 1981 r., 14 grudnia 1981 r., 15 grudnia 1981 r., 16 grudnia 1981 r., 17 grudnia 1981 r., 18 grudnia 1981 r., 19 grudnia 1981 r., 12 stycznia 1982 r., 13 stycznia 1982 r., 3 lutego 1982 r., 20 lutego 1982 r., 8 maja 1982 r., 12 maja 1982 r., 14 maja 1982 r., 18

maja 1982 r., 19 maja 1982 r. i 20 maja 1982 r. w Rzeszowie 82 zbrodni komunistycznych, polegających na działaniu na szkodę dobra społecznego i jednostki poprzez przekroczenie przysługujących mu uprawnień, które polegało na tym, że powołując się na nieistniejący dekret z 12 grudnia 1981r. o ochronie bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego w czasie obowiązywania stanu wojennego wydał decyzje o internowaniu: Stanisława A., Marka B., Emila Ch., Tadeusza Ch., Bogdana D., Fryderyka G., Stanisława H., Józefa K., Antoniego K., Stanisława K., Adama K., Andrzeja L., Stanisława Ł., Adama M., Zbigniewa M., Stanisława O., Mariana P., Emila P., Kazimierza P., Apoloniusza P., Edwarda R., Eugeniusza R., Józefa S., Czesława S., Stanisława S., Jarosława Sz., Janusza Sz., Jana Sz., Adama Ś., Stanisława W., Krzysztofa W., Józefa W., Czesława Ż., Antoniego B., Eugeniusza B., Zbigniewa B., Marka J., Tadeusza K., Stanisława K., Kazimierza K., Andrzeja K., Lesława M., Jana O., Franciszka P., Ryszarda R., Stefana R., Adama R., Antoniego W., Mieczysława M., Jacka Rz., Stanisława D., Janusza K., Beaty L., Teodora A., Tadeusza B., Stanisława H., Stanisława K., Krzysztofa K., Grażyny M., Zofii M., Danuty R., Józefa Sz., Jacka W., Franciszka L., Jacka H., Władysława Ć., Tadeusza S., Marka W., Radosława W., Lesława L., Jana W., Andrzeja K., Jana S., Leonarda L., Stanisława K., Piotra W., Mariana Z., Janusza B., Jana M., Jana S., Ryszarda M. i Stanisława M., czym doprowadził do bezprawnego, długotrwałego pozbawienia wolności tych osób w różnych okresach w ośrodkach odosobnienia, przy czym czyny te stanowiły represje za podjętą przez te osoby działalność związkową oraz naruszenie prawa człowieka do wolności.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że podstawą pozbawienia wolności tych osób był projekt dekretu, który faktycznie nie został uchwalony. Na podstawie tego projektu Komendant Wojewódzki MO w Rzeszowie Józef K. wydał decyzje o internowaniu i przekroczył w ten sposób przysługujące mu uprawnienia. Oprócz tych decyzji wydał on także nakazy zatrzymania i doprowadzenia wskazanych osób powołując się w nich na wydane decyzje o internowaniu.

Śledztwo zakończono skierowaniem 29 października 2013 r. aktu oskarżenia przeciwko Władysławowi P. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Śledztwo przeciwko Józefowi O. - byłemu funkcjonariuszowi Powiatowych Urzędów Bezpieczeństwa Publicznego w Kolbuszowej i w Sanoku (S 82/13/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresie od 7 sierpnia 1945 r. do 24 sierpnia 1945 r. w Kolbuszowej woj. podkarpackiego wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami miejscowego Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, podczas i w związku z urzędowaniem dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości oraz w okresach od 25 września 1946 r. do co najmniej 28 września 1946 r. i od 25 września 1945 r. do 30 października 1946 r. w Sanoku woj. podkarpackiego podczas i w związku z urzędowaniem dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Władysława S. o przynależność do Armii Krajowej poprzez pozbawienie go wolności, polegające na przetrzymywaniu – mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania – przez okres powyżej 14 dni.

Druga z nich polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Władysława S. o przynależność do Armii Krajowej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim w celu zmuszenia go do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w AK, posiadanej broni i pozostałych znanych mu członków tej organizacji.

Działanie Józefa O. wobec Władysława S. polegało na dokonywaniu częstych przesłuchań oraz przynajmniej trzykrotnym biciu go poprzez wielokrotne uderzanie pałką po całym ciele.

Trzecia z nich polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Mariana I. o przynależność do Narodowych Sił Zbrojnych poprzez pozbawienie go wolności, polegające na zatrzymaniu go i przetrzymywaniu mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu.

Czwarta z nich polegała na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji z powodu podejrzenia Mariana I. o przynależność do Narodowych Sił Zbrojnych poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim w celu zmuszenia go do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożenia określonych wyjaśnień dotyczących jego działalności w Narodowych Siłach Zbrojnych, posiadanej broni i pozostałych znanych mu członków tej organizacji.

Działanie Józefa O. wobec Mariana I. polegało na dokonywaniu częstych przesłuchań oraz wielokrotnym biciu go, uderzaniu po całym ciele pałką gumową i wyciorem od karabinu oraz rażeniu prądem.

Śledztwo zakończono skierowaniem 15 stycznia 2014 r. aktu oskarżenia przeciwko Józefowi O. do Sądu Rejonowego w Sanoku.

Śledztwo przeciwko Józefowi W. - byłemu kierownikowi Referatu Śledczego Komendy Powiatowej Milicji Obywatelskiej w Jaśle (S 1/14/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się 16 kwietnia 1948 r. i w okresie co najmniej od 9 kwietnia 1948 r. do 24 kwietnia 1948 r. w Jaśle woj. podkarpackiego wspólnie i w porozumieniu z drugim, nieżyjącym już funkcjonariuszem tej Komendy w pierwszym przypadku oraz z nieustalonymi z co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami miejscowej Komendy w drugim przypadku, dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy i prześladowaniu

Bronisława W. – pozbawionego wolności i przetrzymywanego w areszcie tej Komendy - z powodu podejrzenia go o przynależność do Armii Krajowej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim w celu zmuszenia go do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia żądanych wyjaśnień.

Działanie Józefa W. wobec Bronisława W. polegało na obrażaniu go i wyzywaniu słowami wulgarnymi, wielokrotnym uderzaniu go kawałkiem kabla po całym ciele oraz grożeniu mu dalszym biciem, jeśli nie przyzna się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Druga z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy i prześladowaniu Edmunda K. – pozbawionego wolności i przetrzymywanego w areszcie tej Komendy - z powodu podejrzenia w szczególności Bronisława W. o przynależność do Armii Krajowej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad Edmudem K. w celu zmuszenia go do złożenia wyjaśnień obciążających Bronisława W., a także jego samego.

Działanie Józefa W. wobec Edmunda K. polegało na dokonywaniu wielokrotnych przesłuchań o różnych porach, także nocą, podczas których wielokrotnie pobił go, uderzając po całym ciele.

Śledztwo zakończono skierowaniem 13 lutego 2014 r. aktu oskarżenia przeciwko Józefowi W. do Sądu Rejonowego w Jaśle.

Śledztwo przeciwko Zbigniewowi D. - byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie (S 33/14/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się 10 września 1954 r. w Tarnobrzegu woj. podkarpackiego oraz w okresach od 21 lutego 1955 r. do 10 maja 1955 r. i od 22 kwietnia 1955 r. do 18 czerwca 1955 r. w Rzeszowie woj. podkarpackiego trzech zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy i prześladowaniu nieletniego Teofila T. z powodu rzekomej przynależności jego matki do określonej, wrogiej grupy politycznej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tego Urzędu w celu zmuszenia go do wyjawienia komu pomagała i udzielała schronienia oraz gdzie ukryła broń partyzantów.

Działanie Zbigniewa D. wobec Teofila T. polegało na dokonaniu kilkugodzinnego, trwającego co najmniej pięć godzin, przesłuchania, w trakcie którego krzyczał, wyzywał go słowami wulgarnymi i obraźliwymi oraz wielokrotnie uderzał po całym ciele, a gdy upadł na podłogę kopał go.

Druga z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy i prześladowaniu Edwarda W. – pozbawionego wolności i przetrzymywanego w areszcie tego Urzędu - z powodu jego przynależności do Konspiracyjnego Wojska Polskiego poprzez fizyczne i moralne

znęcanie się nad nim w celu zmuszenia go do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia wyjaśnień na temat działalności tej grupy politycznej.

Działanie Zbigniewa D. wobec Edwarda W. polegało na dokonywaniu wielokrotnych, a w pierwszych tygodniach codziennych i długotrwałych, trwających po kilkadziesiąt godzin, przesłuchań o różnych porach, niejednokrotnie kilka razy dziennie, także nocą, na te same okoliczności i pozbawianiu go w ten sposób odpoczynku i snu.

Trzecia z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy i prześladowaniu Edwarda O. – pozbawionego wolności i przetrzymywanego w areszcie tego Urzędu – z powodu jego przynależności do Związku Wolnej Młodzieży Polskiej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami tegoż Urzędu w celu zmuszenia go do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia wyjaśnień na temat działalności tej grupy politycznej.

Działanie Zbigniewa D. wobec Edwarda O. polegało na dokonywaniu codziennych, wielokrotnych i długotrwałych, trwających po kilka godzin, przesłuchań o różnych porach na te same okoliczności oraz wielokrotnym biciu go.

Śledztwo zakończono skierowaniem 26 marca 2014 r. aktu oskarżenia przeciwko Zbigniewowi D. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Śledztwo przeciwko Marianowi R. – byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie (S 46/14/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresach od 19 lutego 1955 r. do 21 lutego 1955 r. i od 22 kwietnia 1955 r. do co najmniej 30 kwietnia 1955 r. w Rzeszowie woj. podkarpackiego dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy podczas i w związku z urzędowaniem i prześladowaniu Józefa P. i stosowaniu wobec niego represji z powodu podejrzania go o przynależność do Armii Krajowej i Konspiracyjnego Wojska Polskiego, poprzez pozbawienie go wolności i przetrzymywanie go, mimo braku podstaw faktycznych i prawnych do zatrzymania, bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu

Druga z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy i prześladowaniu Stanisława J. – pozbawionego wolności i przetrzymywanego w areszcie Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie - z powodu jego przynależności do Związku Wolnej Młodzieży Polskiej poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim w celu zmuszenia go do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia wyjaśnień na temat działalności tej grupy politycznej.

Działanie Mariana R. wobec Stanisława J. polegało na dokonywaniu codziennych, długotrwałych, trwających po kilka godzin, przesłuchań o różnych porach, także nocą,

na te same okoliczności, niejednokrotnie kilka razy dziennie i pozbawianiu go w ten sposób odpoczynku i snu, wielokrotnym uderzaniu go po całym ciele oraz stosowaniu wobec niego tzw. metody „kropli wody”, polegającej na umieszczeniu go w pozycji klęczącej w specjalnym pomieszczeniu, gdzie na głowę spadały mu – z różną częstotliwością – krople wody.

Śledztwo zakończono skierowaniem 24 kwietnia 2014 r. aktu oskarżenia przeciwko Marianowi R. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Śledztwo przeciwko Marianowi O. - byłemu Komendantowi Wojewódzkiemu Milicji Obywatelskiej w Krośnie (S 24/06/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresie od 12 grudnia 1981 r. do 22 lipca 1982 r. w Krośnie, Jaśle, Ustrzykach Dolnych, Sanoku, Gdańsku, Wejherowie, Krakowie, Kołaczycach, Lesku, Uhercach, Łupkowie, Rzeszowie-Załężu, Nisku, Kielcach i Gołdapi, wspólnie i w porozumieniu ze swoim Zastępcą do Spraw Służby Bezpieczeństwa i innymi nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami Milicji Obywatelskiej, podczas i w związku z urzędowaniem, ciągu przestępstw, będących zbrodniami komunistycznymi i jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Zbrodnie te polegały na przekroczeniu przez Mariana O. swoich uprawnień na szkodę interesu publicznego i prywatnego poprzez prześladowanie 70 osób z powodów politycznych i stosowanie wobec nich represji z powodu podejrzenia ich o przynależność do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Prześladowania te i represje polegały na pozbawieniu wolności 69 osób, mimo braku podstaw prawnych i faktycznych do ich zatrzymania poprzez wydanie poleceń ich zatrzymania i decyzji o ich internowaniu i osadzeniu w ośrodkach odosobnienia, bądź aprobowanie takich decyzji podpisanych przez swego Zastępcę do Spraw Służby Bezpieczeństwa, w których powoływano się na nieistniejący dekret z 12 grudnia 1981 r. o ochronie bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego w czasie obowiązywania stanu wojennego.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika również, że Marian O., działając w przedstawiony sposób, usiłował bezprawnie pozbawić wolności 12 grudnia 1981 r. w Krośnie Przewodniczącego Delegatury NSZZ „Solidarność” w Sanoku Piotra K. Zamierzonego skutku jednak nie osiągnął, bowiem Piotr K. ukrywał się przed organami ścigania.

Śledztwo zakończono skierowaniem 15 stycznia 2015 r. aktu oskarżenia przeciwko Marianowi O. do Sądu Rejonowego w Krośnie.

Śledztwo przeciwko Stanisławowi J. - byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie (S 10/15/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresach od 12 listopada 1951 r. do 12 marca 1952 r., od 26 listopada 1951 r. do 11 marca 1952 r. i od 2 października 1952 r. do grudnia 1952 r. w Rzeszowie woj. podkarpackiego, trzech zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z nich polegała na przekroczeniu swej władzy w celu wymuszenia na Michale B. – pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie tego Urzędu – przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia żądanych wyjaśnień na temat działalności Polskich Powstańczych Sił Zbrojnych poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim. Znęcanie to polegało na dokonywaniu wielokrotnych – zazwyczaj trwających bardzo długo – przesłuchań na te same okoliczności, wielokrotnym biciu w trakcie tych czynności, zmuszaniu do skakania żabek oraz przetrzymywania w specjalnej, nieoświetlonej, zawilgoconej celi zwanej karcerem bądź ciemnicą, gdzie na głowę kapłała mu woda.

Druga z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy w celu wymuszenia na Katarzynie T. – pozbawionej wolności i przetrzymywanej w areszcie tego Urzędu – przyznania się do popełnienia zarzucanych jej czynów i złożenia żądanych wyjaśnień na temat działalności Polskich Powstańczych Sił Zbrojnych poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nią. Znęcanie to polegało na przetrzymywaniu przez pierwsze kilkanaście dni – nie mniej niż 2 tygodnie – w specjalnej, nieoświetlonej, pozbawionej okien i nieogrzewanej celi, dokonywaniu częstych przesłuchań na te same okoliczności, trwających zwykle bardzo długo, o różnych porach, ale zazwyczaj nocą, krzyczeniu na nią i wielokrotnym grożeniu umieszczeniem w pomieszczeniu ze szczurami, grożeniu pobiciem i popełnieniem zabójstwa przez powieszenie.

Trzecia z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy w celu wymuszenia na Adamie M. – pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie tego Urzędu – przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia żądanych wyjaśnień na temat działalności Żołnierzy Wolnej Polski poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim. Działania te polegały na dokonywaniu częstych przesłuchań na te same okoliczności, trwających zazwyczaj bardzo długo, o różnych porach, głównie nocą, wielokrotnym biciu go, uderzaniu między innymi fragmentami krzesła, kopaniu po całym ciele, nieustannym wyzywaniu i obrażaniu słowami wulgarnymi i obraźliwymi oraz przetrzymywaniu w specjalnej, zawilgoconej i nieogrzewanej celi.

Należy dodać, że Stanisławowi J. zarzucono dopuszczenie się drugiej i trzeciej zbrodni wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie.

Ponadto prokurator w skierowanym do Sądu Rejonowego w Rzeszowie akcie oskarżenia przeciwko Stanisławowi J. zarzucił mu, że znęcając się fizycznie i moralnie nad Michałem B., Katarzyną T., i Adamem M. prześladował te osoby z powodu ich rzekomej przynależności do grup politycznych dążących do odzyskania niepodległości Polski.

Śledztwo zakończono skierowaniem 18 lutego 2015 r. aktu oskarżenia przeciwko Stanisławowi J. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Śledztwo przeciwko Franciszkowi W. - byłemu szefowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nisku (S 27/15/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresie od 20 sierpnia 1950 r. do 31 października 1951 r. w Nisku, podczas i w związku z urzędowaniem, 33 zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

14 spośród tych zbrodni polegało na przekroczeniu swej władzy poprzez przetrzymywanie w areszcie: Michała K., Jana J., Andrzeja J., Antoniego S., Piotra M., Wojciecha R., Józefa Z., Anieli S., Antoniego K., Wincentego L., Julii M., Franciszki K., Wilhelma W. i Walentego S. mimo braku podstaw faktycznych i prawnych bez postanowień prokuratora o tymczasowym aresztowaniu tych osób. Pozbawiono je wolności z powodu przynależności do świadków Jehowy.

17 spośród tych zbrodni polegało na przekroczeniu swej władzy poprzez przetrzymywanie w areszcie Józefa M., Katarzyny M., Marii P., Bronisławy K., Eugenii B., Juliana Z., Michała N., Mieczysława M., Antoniego U., Romana P., Mieczysława P., Kazimierza P., Stanisława Z., Mariana Ł., Stanisławy W., Mariana Ł., Stanisławy W., Jana Ł. i Józefa S. o tymczasowym aresztowaniu tych osób. Pozbawiono je wolności z powodu przynależności do grup politycznych dążących do odzyskania przez Polskę niepodległości.

1 zbrodnia zarzucana Franciszkowi W. polegała na przekroczeniu swej władzy wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości podległymi mu funkcjonariuszami Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nisku poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad przetrzymywanym w areszcie tego Urzędu Stanisławem W. w celu zmuszenia go do złożenia określonych wyjaśnień i przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Znęcanie to polegało na zmuszaniu Stanisława W. w trakcie przesłuchania do wykonywania przysiadów, aż do całkowitej utraty przez niego przytomności, zaś podlegli Franciszkowi W. funkcjonariusze uderzali przesłuchiwanego wielokrotnie pięściami i kawałkami kabli oraz kopali po całym ciele. Franciszek W. nie udzielił mu wówczas pomocy, każąc umieścić go nieprzytomnego w piwnicy na węglu. W ten sposób Franciszek W. i podlegli mu funkcjonariusze prześladowali Stanisława W. z powodu jego przynależności do grupy politycznej dążącej do odzyskania przez Polskę niepodległości.

Ostatnia ze zbrodni zarzucanych Franciszkowi W. polegała na nie dopełnieniu obowiązku zapewnienia osobom przetrzymywanym w areszcie Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nisku właściwych warunków pobytu, umieszczeniu ich w pomieszczeniach piwnicznych lub strychowych, zupełnie nie przystosowanych do przetrzymywania w nich ludzi, które nie były właściwie oświetlone, a często w ogóle nie były oświetlone, nie były ogrzewane, były zawilgocone, w których spać można było jedynie bezpośrednio

na drewnianych pryzkach, bądź betonowej podłodze, bez okrycia, nie umożliwiając korzystania z toalety i łaźni oraz spacerniaka, ograniczając drastycznie racje żywnościowe.

Polegała ona także na przekroczeniu swej władzy poprzez polecenie i zezwolenie podległym funkcjonariuszom na stosowanie wobec przesłuchiwanym tortur w postaci bicia, kopania, umieszczania w karczerze, grożenia biciem lub zabójstwem, znieważania i obrażania, zmuszania do robienia przysiadów i skakania w pozycji kucznej tak zwanych żabek, dokonywania bardzo częstych przesłuchań, niejednokrotnie trwających non stop, kilka dni przez zmieniających się funkcjonariuszy o różnych porach, także nocą. W wyniku tego podlegli Franciszkowi W. funkcjonariusze stosowali takie metody przesłuchań wobec 23 ustalonych osób. Zamiarem Franciszka W. było zmuszenie tych osób do złożenia określonych wyjaśnień i przyznania się do popełnienia zarzucanych im czynów. W ten sposób Franciszek W. i podlegli mu funkcjonariusze prześladowali osoby przetrzymywane z powodów religijnych, bądź podejrzania o przynależność do grup politycznych zmierzających do odzyskania niepodległości przez Polskę.

Śledztwo zakończono skierowaniem 27 marca 2015 r. aktu oskarżenia przeciwko Franciszkowi W. do Sądu Rejonowego w Nisku.

Śledztwo przeciwko Józefowi O. - byłemu funkcjonariuszowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Kolbuszowej (S 43/14/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresie od 2 sierpnia 1945 r. do 31 października 1945 r. w Kolbuszowej woj. podkarpackiego 4 zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości. Zbrodnie te polegały na przekroczeniu swej władzy i stosowaniu represji wobec Bronisława M., Czesława M., Józefa D. i Jana D. z powodu podejrzewania ich o przynależność do określonej grupy politycznej, to jest oddziału zbrojnego dowodzonego przez Wojciecha L., poprzez zatrzymanie ich i przetrzymywanie bez postanowienia o tymczasowym aresztowaniu.

Bronisław M. był w ten sposób pozbawiony wolności w okresie od 2 sierpnia 1945 r. do 9 sierpnia 1945 r., Czesław M. - w okresie od 4 września 1945 r. do 12 września 1945 r., Józef D. - w okresie od 23 października 1945 r. do 31 października 1945 r., zaś Jan D. - także w okresie od 23 października 1945 r. do 31 października 1945 r.

Dopuszczając się tych czynów wobec Bronisława M. i Czesława M., Józef O. działał wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Kolbuszowej.

Śledztwo zakończono skierowaniem 4 maja 2015 r. aktu oskarżenia przeciwko Józefowi O. do Sądu Rejonowego w Mielcu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Kolbuszowej.

Śledztwo przeciwko Janowi Ż. - byłemu Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego Milicji Obywatelskiej w Krośnie (S 2/15/Zk)

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresie od 12 grudnia 1981 r. do 22 lipca 1982 r. w Krośnie, Sanoku, Uhercach, Łupkowie, Rzeszowie, Nisku, Kielcach i Gołdapi wspólnie i w porozumieniu z Komendantem Wojewódzkim MO w Krośnie i nieustalonymi co do liczby i tożsamości funkcjonariuszami MO, podczas i w związku z urzędowaniem, ciągu przestępstw – będących zbrodniami komunistycznymi i jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Zbrodnie te polegały na przekroczeniu przez Jana Ż. swoich uprawnień na szkodę interesu publicznego i prywatnego poprzez prześladowanie 70 osób z powodów politycznych i stosowanie wobec nich represji z powodu podejrzenia ich o przynależność do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika również, że Jan Ż., działając w przedstawiony sposób, usiłował bezprawnie pozbawić wolności 12 grudnia 1981 r. w Krośnie Przewodniczącego Delegatury NSZZ „Solidarność” w Sanoku Piotra K. Zamierzonego skutku jednak nie osiągnął, bowiem Piotr K. ukrywał się przed organami ścigania.

Śledztwo zakończono skierowaniem 24 czerwca 2015 r. aktu oskarżenia przeciwko Janowi Ż. do Sądu Rejonowego w Krośnie.

Śledztwo przeciwko Marianowi S. - byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie (S 60/15/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się w okresie od 4 października 1952 r. do 30 grudnia 1952 r. i 27 listopada 1952 r. w Rzeszowie dwóch zbrodni komunistycznych będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z nich polegała na przekroczeniu swej władzy w celu wymuszenia na Tadeuszu S. – pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie tego Urzędu Bezpieczeństwa – przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożenia żądanych wyjaśnień na temat działalności Żołnierzy Wolnej Polski poprzez fizyczne i moralne znęcanie się nad nim, co stanowiło prześladowanie go z powodu jego przynależności do tejże grupy politycznej.

Działanie Mariana S. polegało na dokonywaniu wielokrotnych, długotrwałych przesłuchań Tadeusza S. o różnych porach, także nocą na te same okoliczności, pozbawianiu go odpoczynku i snu, wyzywaniu słowami wulgarnymi i obraźliwymi, uderzaniu w twarz, kopaniu, usiłowaniu uderzenia go bibularzem, wielokrotnym zmuszaniu do stania pod ścianą, twarzą zwróconą do niej, a następnie nakazaniu dwóm nieustalonym funkcjonariuszom by go uderzali po różnych częściach ciała, po których to ciosach uderzał każdorazowo jego twarzą w ścianę.

Druga z zarzucanych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy poprzez zmuszanie Ryszarda Sz. groźbą pozbawienia zdrowia i życia do potwierdzenia, że był członkiem Żołnierzy Wolnej Polski i wyjaśnienia, kto tę organizację sponsorował, co stanowiło

prześladowanie go z powodu podejrzania o przynależność do tej organizacji niepodległościowej.

Śledztwo zakończono skierowaniem 26 czerwca 2015 r. aktu oskarżenia przeciwko Marianowi S. do Sądu Rejonowego w Rzeszowie.

Śledztwo przeciwko Karolowi W. - byłemu funkcjonariuszowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie (S 44/16/Zk).

Prokurator zarzucił mu dopuszczenie się 18 marca 1953 r. i w tymże miesiącu 1953 r. daty dokładnie nieustalonej w Strzyżowie woj. podkarpackiego, podczas i w związku z urzędowaniem dwóch zbrodni komunistycznych, będących jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Pierwsza z tych zbrodni polegała na przekroczeniu swej władzy oraz prześladowaniu z powodów politycznych i stosowaniu represji ze względu na przynależność Stanisława W. do Armii Krajowej poprzez grożenie mu pozbawieniem wolności, jeśli nie sporządzi wykazu wszystkich znanych działaczy tej organizacji.

Druga z nich polegała na przekroczeniu swej władzy oraz prześladowaniu z powodów politycznych i stosowaniu represji wobec Ludwika W. ze względu na przynależność jego ojca Stanisława W. do Armii Krajowej poprzez grożenie Ludwikowi W. zabójstwem w celu wywarcia wpływu na składane przez niego zeznania w sprawie działalności jego ojca w tej organizacji.

Śledztwo zakończono skierowaniem 29 kwietnia 2016 r. aktu oskarżenia przeciwko Karolowi W. do Sądu Rejonowego w Strzyżowie.

Śledztwo przeciwko Zdzisławowi G. - byłemu Naczelnikowi Wydziału Śledczego SB Komendy Wojewódzkiej MO w Krośnie (S 59.2015.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 17 marca 2017 r. skierował do Sądu Rejonowego w Krośnie, akt oskarżenia przeciwko Zdzisławowi G., byłemu Naczelnikowi Wydziału Śledczego SB Komendy Wojewódzkiej MO w Krośnie.

Zdzisław G. został oskarżony o popełnienie zbrodni komunistycznych, stanowiących jednocześnie zbrodnie przeciwko ludzkości, które polegały na bezprawnym pozbawieniu wolności w okresie od 12 grudnia 1981 r. 70 osób, działaczy ówczesnej legalnej opozycji, z mocy decyzji o internowaniach. Podstawą prawną tych decyzji był dekret z dnia 12 grudnia 1981 r. o ochronie bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego w czasie obowiązywania stanu wojennego, który wówczas nie został opublikowany i nie miał mocy obowiązującej.

Czyny zarzucane oskarżonemu zagrożone są karą od 1 roku do 10 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Stefanowi R. - byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego we Wrocławiu (S 56.2016.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 7 kwietnia 2017 r. skierował do Sądu Rejonowego Wrocław - Śródmieście akt oskarżenia przeciwko Stefanowi R. byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego we Wrocławiu.

Stefan R. został oskarżony o popełnienie zbrodni komunistycznej stanowiącej jednocześnie zbrodnię przeciwko ludzkości, która polegała na przekroczeniu uprawnień w następstwie bezprawnego pozbawienia wolności oraz znęcania się psychicznego i stosowania gróźb karalnych nad Józefem P, z powodu podejrzenia przynależności do organizacji niepodległościowej „Orlęta”, w celu zmuszenia go do podpisania zobowiązania do współpracy z Urzędem Bezpieczeństwa. Zarzucany oskarżonemu czyn miał miejsce w maju 1952 r.

Czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą od 6 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Józefowi O. - byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie (S 80.2016.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 19 maja 2017 r. skierował do Sądu Rejonowego w Rzeszowie akt oskarżenia przeciwko Józefowi O. byłemu funkcjonariuszowi Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie.

Józef O. został oskarżony o popełnienie dwóch czynów stanowiących zbrodnie komunistyczne i jednocześnie zbrodnie przeciwko ludzkości, polegających na przekroczeniu uprawnień w następstwie znęcania się psychicznego i fizycznego m.in. przez wielokrotne przesłuchania również w porze nocnej, sadzanie na krześle przez 6 dni i nocy bez odpoczynku, grożąc wieloletnim więzieniem nad pozbawionym wolności Włodzimierzem K. oraz w następstwie bezprawnego pozbawienia wolności Romana B., z powodu podejrzenia przynależności do wrogiej grupy politycznej związanej ze Stronnictwem Narodowym, w celu uzyskania od w/w pokrzywdzonych zeznań określonej treści.

Zarzucone oskarżonym czyny miały miejsce od marca do sierpnia 1950r.

Czyny zarzucane oskarżonemu zagrożone są karą od 6 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Bolesławowi N. - byłemu Komendantowi Wojewódzkiemu MO w Tarnobrzegu oraz Marianowi B. - byłemu zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO w Tarnobrzegu (S 25.2006.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

w Rzeszowie w dniu 27 czerwca 2018 r. skierował do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu akt oskarżenia przeciwko byłemu Komendantowi Wojewódzkiemu Milicji Obywatelskiej w Tarnobrzegu Bolesławowi N. oraz jego zastępcy Marianowi B.

Bolesław N. i Marian B. zostali oskarżeni o dopuszczenie się w okresie od 12 grudnia 1981 r. do 16 grudnia 1981 r. w Tarnobrzegu podczas i w związku z urzędowaniem, ciągu przestępstw, będących zbrodniami komunistycznymi i jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Zbrodnie te polegały na przekroczeniu przez Bolesława N. i Mariana B. swoich uprawnień na szkodę interesu publicznego i prywatnego poprzez prześladowanie 85 osób ze względu na podejrzenie przynależności do określonej grupy społeczno - politycznej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Prześladowania te i represje polegały na pozbawieniu wolności 85 osób, mimo braku podstaw prawnych i faktycznych do ich zatrzymania poprzez wydanie nakazów ich zatrzymania i doprowadzenia oraz decyzji o ich internowaniu i osadzeniu w ośrodkach odosobnienia, w których powoływano się na nieistniejący i nieobowiązujący dekret z 12 grudnia 1981 r. o ochronie bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego w czasie obowiązywania stanu wojennego.

Czyny zarzucane oskarżonym zagrożone są karą od 3 miesięcy do 10 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Tomaszowi P. - byłemu funkcjonariuszowi Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Krośnie (S 100.2018.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 30 listopada 2018 r. skierował do Sądu Rejonowego w Krośnie akt oskarżenia przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Krośnie Tomaszowi P., zarzucając mu dopuszczenie się w okresie od 13 grudnia 1981 r. do kwietnia 1982 r. w Krośnie i Uhercach podczas i w związku z urzędowaniem, ciągu przestępstw, będących zbrodniami komunistycznymi i jednocześnie zbrodniami przeciwko ludzkości.

Zbrodnie te polegały na przekroczeniu przez Tomasza P. swoich uprawnień na szkodę interesu publicznego i prywatnego poprzez prześladowanie 5 osób ze względu na podejrzenie przynależności do określonej grupy społeczno - politycznej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Prześladowania te i represje, głównie w celu uzyskania zeznań, czy oświadczeń określonej treści, polegały na fizycznym i psychicznym znęcaniu się nad zatrzymanymi działaczami NSZZ „Solidarność”, używaniu gróźb bezprawnych, w tym użycia broni, wobec nich i członków ich rodzin oraz spowodowaniu uszkodzenia ciała w trakcie zatrzymania.

Czyny zarzucane oskarżonemu zagrożone są karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Marianowi O. - byłemu Komendantowi Wojewódzkiemu Milicji Obywatelskiej w Krośnie (S 130.2018.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 27 lutego 2019 r. skierował do Sądu Rejonowego w Krośnie akt oskarżenia przeciwko byłemu Komendantowi Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Krośnie Marianowi O., zarzucając mu dopuszczenie się w okresie od marca 1981 r. do września 1988 r. w Krośnie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości.

Zbrodnia ta polegała na przekroczeniu przez Mariana O. swoich uprawnień poprzez prześladowanie Romualda M. ze względu na jego poglądy polityczne, stosunek do Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” i wyrażany przez niego zamiar utworzenia takiego związku zawodowego w milicji.

Prześladowania te polegały na złośliwym i uporczywym naruszaniu jego praw pracowniczych wynikających ze stosunku pracy i ubezpieczenia społecznego, usiłowaniu nakłonienia go m.in. groźbą dyscyplinarnego zwolnienia ze służby do zmiany stosunku do ówczesnej rzeczywistości społeczno – politycznej i do zaniechania tworzenia związku zawodowego w milicji, a gdy tego celu nie osiągnął, zwolnieniu dyscyplinarnym z pracy, cofnięciu pozwolenia na broń, nakłanianiu – poprzez podległych sobie funkcjonariuszy – Dyrekcji Zakładu Rolno – Przemysłowego „Iglopol” w Smolniku do zmiany stanowiska i miejsca pracy, a następnie zwolnienia go z tego zakładu pracy, wstrzymaniu wypłaty renty inwalidzkiej decyzją o utracie prawa do milicyjnej renty inwalidzkiej podpisaną przez upoważnionego przez siebie funkcjonariusza, nakłanianiu do opuszczenia przyznanego mu mieszkania i w efekcie wydaniu decyzji o uchyleniu przydziału i opróżnieniu tego lokalu mieszkalnego.

Czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą do 3 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Leopoldowi R. - byłemu funkcjonariuszowi - oficerowi śledczemu Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie (S 112.2019.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 15 listopada 2019 r. skierował do Sądu Rejonowego w Rzeszowie akt oskarżenia przeciwko byłemu funkcjonariuszowi – oficerowi śledczemu Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie Leopoldowi R., zarzucając mu dopuszczenie się w okresie od 3 stycznia 1952 r. do 27 lutego 1952 r. w Rzeszowie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości.

Zbrodnia ta polegała na przekroczeniu przez Leopolda R. swoich uprawnień poprzez

fizyczne i psychiczne znęcanie się - wspólnie i w porozumieniu z innymi funkcjonariuszami WUBP w Rzeszowie - nad pozbawionym wolności i przetrzymywanym w areszcie działaczem niepodległościowym Stanisławem W.

Prześladowania te polegały na dokonywaniu wielokrotnych, nocnych przesłuchań, przetrzymywaniu w specjalnym, nieoświetlonym, nieogrzewanym i zawilgoconym pomieszczeniu, zwanym ciemnicą, niejednokrotnie w zimnej wodzie, pozbawianiu snu i odpoczynku, wielokrotnym biciu, m.in. kopiąc nogami po całym ciele oraz zmuszaniu do siedzenia na nóżce od taboretu.

Czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą do 5 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Markowi K. (S 95.2018.Zi₅₄₋₅₅)

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 20 grudnia 2019 r. skierował do Sądu Rejonowego w Brzozowie akt oskarżenia przeciwko Markowi K., zarzucając mu dopuszczenie się w dniach 13 i 17 kwietnia 2018 r. w miejscowości Blizne ciągu przestępstw polegających na dokonaniu wpisów na portalu internetowym „Twitter”, w których kwestionował istnienie niemieckich obozów koncentracyjnych i niemieckich obozów zagłady na terenie Polski okupowanej przez Trzecią Rzeszę Niemiecką oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, czym publicznie i wbrew faktom zaprzeczał zbrodniom nazistowskim, o których mowa w art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Czyn zarzucony oskarżonemu jest zagrożony karą grzywny lub karą pozbawienia wolności do lat 3, a wyrok podawany jest do publicznej wiadomości.

Śledztwo przeciwko Leonardowi B. - byłemu funkcjonariuszowi Milicji Obywatelskiej (S 13.2020.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 24 stycznia 2020 roku skierował do Sądu Rejonowego w Krośnie akt oskarżenia przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Milicji Obywatelskiej Leonardowi B., zarzucając mu bezprawne pozbawienie wolności członka Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Oskarżony dokonał zatrzymania pokrzywdzonego w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 roku w Krośnie pomimo braku ku temu podstaw prawnych i faktycznych, ponadto użył wobec jego osoby przemocy fizycznej, w ten sposób, iż po przewróceniu na podłogę mieszkania ciągnął go następnie wraz z innym nieustalonym funkcjonariuszem za nogi po schodach budynku do wyjścia, a po jego opuszczeniu po ziemi, do milicyjnego radiowozu, choć pokrzywdzony był w niekompletnym nocnym stroju, bez butów, przy panujących wówczas zimowych warunkach atmosferycznych, narażając go w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju

zdrowia.

Leonard B. kierował także groźby wobec członków najbliższej rodziny pokrzywdzonego, tj. żony i dwóch nieletnich synów, oraz stosował wobec nich przemoc fizyczną w celu zmuszenia ich do podpisania oświadczenia, iż wobec pokrzywdzonego nie stosowano przemocy fizycznej przy zatrzymaniu, oraz do informowania o jego związkowej działalności.

Czyny zarzucane oskarżonemu zagrożone są karą od 3 miesięcy do 10 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Józefowi W. - byłemu funkcjonariuszowi Służby Bezpieczeństwa Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Krośnie (S 28.2020.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 21 lutego 2020 r. skierował do Sądu Rejonowego w Krośnie akt oskarżenia przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Służby Bezpieczeństwa Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej w Krośnie Józefowi W., zarzucając mu psychiczne znęcanie się nad Edwardem L. - członkiem Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Działania oskarżonego zostały podjęte wobec Edwarda L. w okresie od 27 grudnia 1981 roku do 1984 roku w Potoku i w Krośnie i polegały na przekroczeniu przysługujących funkcjonariuszowi uprawnień służbowych poprzez wielokrotne kierowanie wobec pokrzywdzonego groźb pozbawienia wolności oraz spowodowania zwolnienia go z pracy i nieotrzymania jakiegokolwiek innej, częste bezpodstawne wzywanie do siedziby KW MO w Krośnie, regularne nachodzenie w miejscu pracy i miejscu zamieszkania, dokonywanie przeszukań mieszkania.

Czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą od 6 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Kazimierzowi P. - byłemu funkcjonariuszowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nisku S 30.2020.Zk.

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 11 marca 2020 roku skierował do Sądu Rejonowego w Nisku akt oskarżenia przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Nisku Kazimierzowi P., zarzucając mu psychiczne i fizyczne znęcanie się nad pozbawionym wolności działaczem niepodległościowym Aleksandrem P.

Działania oskarżonego zostały podjęte wobec Aleksandra P. w okresie od 6 sierpnia 1948 roku do 19 listopada 1948 roku w Nisku i polegały na przekroczeniu przysługujących funkcjonariuszowi uprawnień służbowych poprzez bezprawne pozbawienie go wolności w okresie od 6 sierpnia 1948 r. do 23 sierpnia 1948 r. w Nisku oraz dokonywanie

wielokrotnych, długotrwałych przesłuchań o różnych porach, także nocą, na te same okoliczności, pozbawiając snu i odpoczynku, wielokrotnie bijąc go, m.in. pałkami i pięściami po całym ciele, aż do utraty przytomności, a gdy ją tracił, umieszczanie w piwnicy z wodą.

Czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest karą od 6 miesięcy do 10 lat pozbawienia wolności.

Śledztwo przeciwko Henrykowi M. - byłemu funkcjonariuszowi Rejonowego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Tarnobrzegu (S 26.2020.Zk).

Prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Rzeszowie w dniu 20 maja 2021 roku skierował do Sądu Rejonowego w Stalowej Woli akt oskarżenia przeciwko byłemu funkcjonariuszowi Rejonowego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Tarnobrzegu Henrykowi M., zarzucając mu przekroczenie uprawnień podczas wykonywania czynności służbowych związanych z zatrzymaniem, konwojowaniem i osadzeniem w milicyjnej Izbie Zatrzymań działacza Ruchu „Wolność i Pokój” Marcina M..

Działania oskarżonego zostały podjęte wobec Marcina M. w dniu 28 sierpnia 1988 roku w Stalowej Woli, w czasie manifestacji zorganizowanej dla poparcia strajkujących robotników w Hucie Stalowa Wola i polegały na przekroczeniu przysługujących funkcjonariuszowi uprawnień służbowych związanych z zatrzymaniem, konwojowaniem i osadzeniem tegoż Marcina M. w milicyjnej Izbie Zatrzymań, poprzez wzięcie udziału - wspólnie i w porozumieniu z innym nieustalonym funkcjonariuszem - w pobiciu pokrzywdzonego w jednym z pomieszczeń służbowych miejscowej komendy Milicji Obywatelskiej, przez czas nie krótszy niż 30 minut, przez zadawanie mu uderzeń po całym ciele otwartą dłońią, pięścią oraz kopanie nogami, co naraziło go na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia.

Czyn zarzucany oskarżonemu jest zagrożony karą pozbawienia wolności do lat 3.